

„Ti is tegyetek tanúságot rólam...”

Elgondolkoztat Jézus felszólítása: „Ti is tegyetek tanúságot rólam!” Én kiről és miről beszélek az embereknek? Kiről és miről beszél az életem? Felismerik-e bennem Jézus emberét, Jézus barátját, magát Jézust, akivel élem/élni akarom az életem?

2016. május van, virágzás, a tavasz illata leng be mindent. Ilyenkor természetes érzés, hogy élni érdemes, élni jó. Gondolataimban előjön egy régi emlék Taize-ről, arról a helyről, amit a reménység szigetének éltem meg. A befogadás, az osztozás és az egyszerűség tanúságtételének lehettem részese. Ott tartózkodásom alatt az egyik nap meghívást kaptam a szerzetes közösség vacsorájára. A testvérek és mi meghívottak körbe ültünk a terasz padjain. Roger testvér térdre ereszkedett a közepén elhelyezett alacsony asztal mellett, szelte, törte a kenyeret, osztotta az ételt. Kezünkbe tette a tálka levest és adta a kenyeret a tőle megszokott kedvességgel és természetességgel, így téve tanúságot mesteréről, Jézusról.

Ha valamikor, akkor ma igazán fontos dolog a tanúságtétel az osztozásról, a befogadásról, az egyszerűségről, a kiengesztelődésről és a megbocsájtásról. Ha ebben a szellemiségben élünk, akkor maradhat élhető környezetünk és tudunk segíteni a rászorulókon.

Más-más indíttatásból, de hasonló felfedezésre és a közösségi lét megélésének sajátos formájára talált rá Roger testvér, Teréz anya, a Bokor közösség és sok kereső, nyitott szívű keresztény szerte a világon, a XX. század második felében, megjelenítve ezzel is Jézus tanítását, és vált a reménység hordozójává.

Ma miben leszek/miben voltam a reménység hordozója a tanúságtételem által?

Deli József, Székesfehérvár